Ч. 98 (893). Львів, второк 30. цвітня 1918. Рік IV.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

політична, економічно-суспільна часопись. (Редакція Руська ч. 3.)

Ціна примірника 16 сот. На провінції 20 сот.

Виходить що дня рано кромі понеділка.

Розмова з паном Дм. Дорошенком.

П. Дмитро Дорошенко, б. ґенерал-губернатор Галичини і перший президент укр. правительства, відвідав в суботу, 27. с. м. нашу редакцію. Користуючи ся сею нагодою, ми позволили собі завдати п. Дорошенкови кілька питань про відносини на Україні — з тим, щоби нам вільно було відповіди п. Дорошенка оголосити в „Укр. Слові".

„Що чувати саме тепер на Вкраїні? Як поступає консолідація укр. держави?" — було наше перше питане.

„На Вкраїні — зачав п. Дорошенко — кипить тепер саме велика орґанізаційна праця. На страшних руїнах, заподіяних господаркою рос. уряду а опісля большевиками творить ся нова, велика держава. Московщина висисала протягом кількох років війни всі сили з України, брала людий, збіже, гроші — все, що тільки можна було взяти. Остання-ж боротьба з з большевиками докопала решти. Т. зв. большевицька революція виродила ся в загальне грабіжництво. Большевики вивозили всі можливі припаси з України — збіже, матеріял зелізничий, капітали, золото, срібло — а що не могли забрати, се нищили: псували льокомотиви і фабричні машини, висаджували в повітре мости, двірці то-що. Можна собі уявити, в як тяжких обставинах доводить ся тепер відновлювати економічне і культурне життя та творити державну машину України. Але праця йде та поступає дуже живо вперед. Українська адміністрація обхоплює чим раз більші простори України та входить чим раз глибше в суспільність, до самого споду, до громад. Привертаєть ся лад, життя входить на правильні шляхи".

„В якій стадії тепер земельна справа?" — запитали ми.

„Се саме найактуальнійша справа на Вкраїні. З сим вяжеть ся і пекуче питання весняної господарської кампанії. Сегодня годі ще певно сказати, в які саме форми виллєть ся аґрарна реформа. Одно певне, що селяне дістануть землю. Се було головною двигальною силою революції. Без українського селянина-господаря на своїй земли немислима українська держава. Дискусія обертаєть ся тепер довкола питання, як має сформуловатись право селян на землю — чи на основі теоретичної соціялізації, чи через наділене населеня певною трудовою нормою. Останнє слово в сій справі скажуть українські установчі збори".

„А як стоїть весняна управа піль?"

„Можу з вдоволенем сконстатувати, що від Києва аж до самої границі я бачив скрізь управлене поле. Се потверджують також урядові і приватні звістки. Нема ніякої підстави боятись, щоби українські селяне не обробили землі".

„Для нас дуже інтересне відношене селян до укр. держави і правительства" — зазначали ми.

„Укр. селянин — була відповідь п. Дорошенка — зазнав за останній рік стільки безладя, що вже стужив ся за улагодженими відносинами і охоче піде на зустріч заходам укр. уряду завести лад на Україні. Українське правительство і громадянство покладають великі надії, що товарообмін з центр. державами принесе певне заспокоєне в економічне життя краю. Як центральні держави заспокоють потребу всякого фабричного краму укр. селян, можуть бути певні, що селянин радо доставить хліборобські продукти. Се поправить і загальну політичну ситуацію".

— „В якій тепер стадії орґанізація укр. війська?"

— „Укр. правительство і Центральна Рада стануна безумовно на тім, що треба зорґанізувати справдішну, правильну армію в европейськім значіню. Саме тепер роблять ся приготовчі заходи до побору рекрута. З великим признанем треба піднести велику працю і знате річи воєнного міністра, Жуковського. Праця його може й непомітна на зверх для нефахового ока, але вже починає приносити певні плоди. Інструкторами укр. армії мають бути освідомлені полонені з укр. таборів полонених в Німеччині й Австрії".

— „Коли ми вже при військових справах, то інтересно нам, як там цінять ся у вас наші січові стрільці?"

— „Се тепер справді поважна і певна частина укр. залоги столиці України. А в часі большевицького находу на Київ відограли вони велику роль та заслужили собі вдячність всего свідомого укр. громадянства."

— „Якже стоїть діло з українським шкільництвом?"

„Міністерство нар. освіти під проводом проф. Прокоповича, відомого педаґоґа і письменника, виробило широку програму плянової українізації шкіл усіх степенів і типів. Повна українізація середних шкіл наступить постепенно до шестиліт. Народне шкільництво вже переважно зукраїнізоване, а повна націоналізація нар. школи наступить до осени сего року. Приходські школи перейдуть на земства. Побіч постепенної українізації російських дотепер. ґімназій, закладаєть ся ціла низка нових укр. ґімназій. В літі відбудеть ся цілий ряд курсів для ґімназийних учителів по всіх більших городах України, а з осенню в усіх ґімназіях вводить ся наука укр. мови, історії, ґеоґрафії і літератури. Плян націоналізації школи затверджений вже радою міністрів. Відчуваєсь у нас велика потреба шкільних підручників. Міністерство просвіти замовило у фаховців усі порібні підручники і є повна надія, що до осени укр школа буде мати всі підручники. Друкують ся вони в нечуваних доси накладах 200—350 тисяч примірників. Народна школа має вже всі підручники. Взагалі попит на укр. книжку страшенно зріс. Кишеневі укр. словарці йдуть масами. Всі книгарні торгують головно укр. книжками. В Києві відчинено чимало приватних курсів української мови.

— Якже ставить ся укр. духовенство і церква до укр. держави.

„Вони українізують ся на очах. Нисше духовенство і так здебільша українське. Але й серед висшого росте укр. струя. Архиєрей Олексій і Никодим ведуть перед у сім ділі. Собор укр. церкви що зібрав ся в Києві ще в лютім с. р. мав вирішити автокефальність укр. церкви. Він радив буквально під градом большевицьких гранатів і мусів остаточно залишити наради. В початку літа собор збереть ся знов і то скріплений делеґатами так духовенства як і мирян східних земель України, що передтим не брали в нім участь. Він рішить становище укр церкви".

„А якаж Ваша загальна думка про будучину?"

„На будучину — кінчив п. Дорошенко — глядже з найліпшою надією. Ідея укр. державы запускає чим раз глибше коріня і чим раз ширші круги приходять до переконаня, що Україні нема тепер рації шукати єднаня зі Сходом, для котрого вона все була лише тереном визиску, котрий не давав Україні ніяких позитивних цінностий. Україна мусить навязати назад пірвану в XVIII. віці нитку культурного звязку з Заходом в найширшім значіню слова, черпаючи культурні цінности безпосередно від него".

З наших церковних порядків.

В кождім народі церква відграє дуже важну ролю. Розуміють се добре прим. наші сусіди і пильнують церковних справ надзвичайно старанно. Костел се у них національна кріпость, се placówka polskości.

У нас на жаль не понимають гаразд ваги церкви в народнім житю, у нас на сім полі продовжають ся традицийні, старі переконаня. Хочь на всіх полях поступили ми значно, то на одній церковній ниві панують ще рутенські порядки. Тут не поступили ми ще ані кроку вперед. Досі ще покутує в наших церковних кругах протекційна система і нелад в обсаджуваню парохій, при чім рішають про кандидатів всякі инші згляди, а не потреби дотичної парохії. А вжеж можна би бодай одного вимагати від наших церковних властий, а саме, щоби всі парохії були в своїм часі обсаджені і не ждали на своїх парохів цілими роками.

Ось перед нами спис 108 парохій львівської архіепархії, виставлених на конкурс ще 15. падолиста 1917 р. Від того часу опорожнилось знов яких кількадесять нових парохій. З виїмком кількох — всі парохії досі ще не обсаджені і будуть мабуть необсаджені ще й дальше, мабуть аж до падолиста 1918 р. Між тим парохії занедбують ся, церкви і парохіяльні будинки понищені, а тимчасові завідателі трактують звичайно свої посади як провізорію і не дуже то дбають про привернене в них ладу. Наслідком сего польське душехватство серед укр. вірних розвинуло ся в найвисшім степени.

З окрема мусимо звернути увагу на те, що між опорожненими парохіями є й міста та місточка, як: Болехів, Буськ, Войнилів, Глиняни, Городок, Жидачів, Залізці, парохія св. Петра і Павла у Львові, Лопатин, Микуличі, Дунаїв, Рогатин, Перемишляни, Радехів, Стоянів, Підкамінь, Ходорів, Янів і ин. Деякі з сих парохій, як Стоянів, Жидачів, Городок і Львів (св. Петро і Павло) опорожнені вже більше, як чотири роки. А парохії по містах та місточках сеж для нас дуже важні позиції. Тут передовім іде надзвичайна конкуренція. Поляки обсаджують міські парохії в час і що найліпшими своїми силами,

У нас знов діє ть ся зовсім противно; на міські парохії ідуть люди для вигідного хліба, „зробки“. У нас ті парохії ждуть ще кромі того цілі роки на обсаджене. А тимчасом добро церкви і народу на тім надзвичайно богато терпить, бо адміністратор не хоче нікому наразити ся і буває звичайно ні зимний чі теплий.

Те саме, що сказано про парохії, відносить ся також до каноній. У львівській капітулі вже пять літ вакує кілька місць. Се просто скандал!

Ми апелюємо до церковних властий, щоби зробили вже раз лад з опорожненими парохіями і каноніями, щоби не проволікали їх обсаджения в нескінченість і щоби при обсаді місць та каноній звертали увагу на добір личностий, бо дотепер той добір на найвідповідніші посади був правильно найфатальнійшим.

Отсе домагане лежить — думаємо — не тільки в інтесї справи національної, але в першій мірі в інтересі церкви.

З поля битви.

Анґлійці відступили коло Іпру.

Берлін, 28-го цвітня. Урядово. — На фляндськім поли битви відступив неприятель на задні становища. — Ми сильно його переслідували і змусили кілька разів до борби, причім взяли ми в полон Бельґійців і кілька сот Анґлійців. Коло Кемель сильна артилерійська перестрілка. — Після відбитя французького приступу наша піхота без приказу напала на утікаючого неприятеля і заняла місцевість Льокр.

Над рікою Лї незначні наступи. Над рікою Сомою борба стеж і іноді артилерійська перестрілка.

В наслідок наших вчерашних успіхів і занятя гори Кемель почав нині неприятель відступати зі становищ коло Іпру.

На італійськім фронті.

Відень, 28-го цвітня. Урядово. Не було ніяких надзвичайних подій.

Турки заняли Карс.

Царгород, 28-го цвітня (Урядово). Ми здобули твердиню Карс. При тім заняли ми 860 гармат, много муніциї і инших воєнних припасів.

У Фінляндії.

Берлін, 28-го цвітня. Ґенерал Ґольц заняв місто Тавастеґус. — Населене привитало його з одушевленем.

Листи з подорожи по Україні.

Дня 13. марта 1918.

Перейшовши з початком марта с. р. від Підволочиск в українську державну область, в сторону зараз на північ від нашого Збаража, застав я там зразу, по большевицькій заверусї, ситуацію досить непрояснену. Українська адміністрація не була ще як слід зорґанізована, в народі відбивали ся декуди большевицькі кличі, старі органи потягали за давним ладом, з котрим зжили ся, а крім того не було оружної сили, що переводила би всякі зарядження властий метко в житє. Ріжні духи ширили вісти, що Центральна Рада відкликала ухвалений вже закон про знесене великої посілости і зверне заняті двірські ґрунта панам, та викликували тим в масах невдоволене. Разом з тим піднесли пани, за вступленем австрійських військ, непомірно свої голови, утворили між собою вільну міліцію і маючи певного рода власть зачали мужикам страшно дошкулювати, а то і мстити ся на них. Через те дуже їх роздражнили. Се використали прихильники большевиків і взялись приписувати все те Центральній Раді і підбурювати нарід проти неї. Перед пару днями лучило ся в сих сторонах таке, що один поміщик, член вільної міліції зїхав до свого давного села і зажадав від селян, щоби звернули йому загарбані з двора річи. Мужики толковали ся тим, що двір розграбили Мо калї, а они взяли лиш малї останки і готові їх повернути. Однак бувший пан став бутно кричати і лаяти, що їх всїх у каторгу задасть, що будуть ще цїлувати йому чоботи і так просити о ласку. І довів таким визиванєм до сего, що один з горячійших мужиків витягнув шаблю, вдарив його в голову і убив на місци Додам, що ту має бути дуже богато похованого оружя.

О скільки в тім правди, не знаю.

На нашу розраду скажу, що по двох неділях мого побуту тутки видно вже значний поступ. На стаціях приводять все до порядку, стягають ваґони, збирають матеріяли і сподіватись доведуть небавом все до ладу. Ніяких часописий з Київа тут ще нема, так що неможна орієнтуватись, що там діє ся. Але чей оно скоро змінить ся.

(Далї буде).

НОВИНКИ.

— Додаток для державних функціонарів. „Wiener Zeitung“ оголошує розпорядок міністерства скарбу, виданий в порозуміню з иншими міністерствами, що до уділеня одноразового додатку до запомог для державних функціонарів з причини викликаних війною надзвичайних відносин. Випла-

В. МАСЛЯК.

З пережи별 бучацького монастиря.

(Далї).

Се мусїло змінити ся відносно до духа часу; але одно таки не змінило ся: бучацький монастир стоїть все акрополем в сияві традиційної популярности.

Мимо, що реформа василиянського чина через які два десятки літ томила людність, зжиту з авторитетом давних оо. Василиян — прийшла по днях тривоги відрада, бо нове поколїнє оо. Василиян не постидаєсь порівнаня зі своїми попередниками.

В роцї 1858-мім стрінуло монастир нещасте. Погоріла тодї церква з всею прикрасою і обстановою, згоріла і часть монастиря та лиш сильні склепіня не допустили пожежі до середини; инакше була би вона знищила все а найпаче скарбницю і дуже цїнну, на жаль, до нинї ще неупорядковану бібліотеку. З того часу відновлене церкви їшло дуже повільно.

Переселившись в роцї 1903-тім до Бучача, застав я в [illegible] церкву сяк-так приноровлену до вимогів [illegible], однак все вражала мене недостача [illegible] внїйшої орнаметики. — Кількана[illegible] два старенські, доволї несмачні [illegible] бічні престоли, два чи три цїлком невибагливі свічники, кільканацять вилинялих хоругов, цїлком звичайна проповідальниця і голий головний престіл, а над ним хрест з Розпятем — от якою була вся прикраса церкви, надиханої пусткою і занедбанем.

Населене надїяло ся, що обнова церкви доведеть ся до путя в часї реформи чина; так надії його не здійснили ся. ОО. Реформатори опрацювали новий устав для монашого житя, але про церкву чи з розмислу, чи з инших причин не дбали, хоч в адміністрації монастирського майна завели доволї нових порядків.

Попродали всї монастирські фільварки, крім Зеленої і Звенигорода, міняючи землю на біржеві папери і зменшуючи тим самим ефективну вартість монастирського добутку. Злобні повторяли собі на вухо, що саме тодї причепурив ся дуже хирівський єзуїцький інститут і їх монастир в Старім Селї; но сe могли бути лиш сплетнї. До всякої совісти доступне лиш око Бога...

Справою відновленя і украшеня церкви, на що відбували ся все збірки в часї богослужень, заняв ся горячо доперва протоігумен о. Плятонїд Філяс. В роках 1911 і 1912 при помочи фахового архітекта і фахового маляря виготовлено пляни, заким однак одобрено їх на радї ріжних знатоків і так званих законсервованих консерваторів, всїм тим плянам і нарадам помішала світова війна.

Бучач, віддалений лиш о кілька миль від російського кордону, попав скоро в руки нахабників. Тяжкі хвилї і гіркі переживаня прийшли і на монастир і на кількох монахів, які під кермою о. ігумена Лиска остали в своїй обители на весь час тяжкої і непривітної завірюхи, щоби боронити овіяного традицією заборола, бо время було люте а власть Евльоґія сягала всюди і доторкувала ся і до основ василиянського чина.

В монастири поселив ся московський штаб. Увесь Бучач був довгі місяцї, ба! роки, в безнастаннім огни і годить ся завдячити лиш покровови божого Провидїня, що монастир спас ся від руїни, а особливо, що не упав від куль і не згорів як велика часть міста в часї лютих боїв по другім наїздї. — Навпаки: взискав сe, про що і не мрів, ся великанська буря принесла йому гарну і дуже принадну обнову, не лиш церкви, але й усеї обители.

Великим щастєм для монастиря було іменно се, що в часї другого наїзду оперувала в Бучачинї VII. московська армія, зложена переважно з українських корпусів і дивізій. З глибини Росії доходив уже леґіт, віщуючий зміну царського режіму, а далї й провалив ся царат.

Ґубернатором був визначний Українець і справдї культурний чоловік, Дорошенко. Військо тих частий не виявляло в відносинах до населеня тих диких інстинктів, з якими поводили ся сибірські полки і підазійське козацтво.

Шукаючи пільги для своїх тугою, тяжкою службою і воєнним горем наваготївших сердець, заходили українські салдати радо у наші церкви, любували ся нашою відправою, слухали пильно проповідий, яких у себе з роду не чули.

Найшли ся полковники і офіцири, родом Українцї, а всї відносили ся до загалу населеня по лицарськи і по дружньому, до дрібної дітвори прямо по батьківськи. Як раз під сю пору підхоплено в тих кругах думку: прийти монастиреви в поміч. Рішено обновити і украсити церков.

(Далї буде).

тить ся саме знов одноразовий додаток в такій самій висоті, як додаток уділений розпорядком з дня 19-го падолиста 1917-го року. Мають його виплатити в маю сего року. Такий самий розпорядок видало міністерство скарбу також для державних функціонарів в стані супочинку, для вдів і сиріт по державних функціонарах і для осіб, що побирають дари з ласки.

— **В справі перенесеня огневої асекурації.** На запитаня деяких наших Читачів поясняємо, що будинки асекуровані від огню в чужім товаристві асекураційнім можна перенести до асекурації в Тов. взаїмних обезпечень „Дністер“ у Львові без ніякої трудности, лише треба перед тим заплатити за дотеперішну асекурацію залеглі премії за попередні роки і треба дотеперішну асекурацію в чужім товаристві виповісти. Виповісти треба найменше на трийцать днів наперед, перед упливом терміну (кінцевого речинця) дотеперішної асекурації і то треба виповісти на письмі, рекомандованою карткою (кореспондентков) адресованою просто до дирекції дотеперішної асекурації (не через аґенцію); рецепіс треба заховати, щоби на випадок скарги мати доказ виповідженя. По виповідженю можна вже заасекурувати будинки в „Дністрі“ через аґенцію „Дністра“ від того дня, коли обезпечене в чужім товаристві скінчило ся. — Хто однак має банковий довг і єго поліса є завінкульована для того довгу (що на полісі є зазначене), той не може переносити асекурації будинків з одного товариства до другого, доки не сплатить цілого довгу.

— **Чутка про царя.** За стокгольськими часописями подаємо вістку, що в Росії вибрали царем Олексія, сина бувшого царя Миколи. За нового царя має покищо правити великий князь Михайло, брат бувшого царя. Хто і де вибрав Олексія царем не звісно і взагалі ціла вістка про заведене в Росії наново царату видає ся неймовірною.

— **Право голосованя для жінок в Швеції.** Проєкт заведеня права голосованя для жінок в Швеції принято в другій палаті 120 голосами проти 50, а відкинено його в першій палаті 62 голосами проти 32. — В сей спосіб проєкт провалив ся. Однак борба за виборче право для жінок не уступає і жінки скорше чи пізнійше мусять його одержати.

— **Число народних шкіл в Австрії.** В році 1911-тім було в Австрії 668 німецьких, 1 словінська, 517 чеських, 114 польських, 6 сербсько-хорватських й 19 італійських міських шкіл. Крім того було 7764 німецких, 5314 чеських, 3284 польських, 2730 українських, 858 словінських, 559 сербсько-хорватських, 657 італійських й 444 мішаних народних шкіл. — Разом отже було в Австрії перед війною 1325 міських і 21.640 народних шкіл.

— **Втрати коаліції на морі.** В марті затоплено 689.000 тон ворожих торговельних кораблів. Таким робом втрати ворожих кораблів від початку війни дійшли до величезної суми 16,469.000 тон.

— **Міст через Босфор.** „Османський Льойд“ оголошує заяву одного урядника турецького міністерства праці про проєкт получення Европи з Азією при помочи підводного тунелю або моста. З естетичних взглядів міністерство воліть побудувати міст. Буде він на 42 метри високий, а на 2 кілометри довгий. Комісія під проводом угорського інжиніра Вондри студіює пляни. Після одного місяця начне одна угорська фірма роботи при вередню на морськім дні.

— **Уряди для опіки над молодіжию.** В Німеччині повстав в сих товаристах яких ціль опіка над молодіжию. Недавно відбув ся зїзд членів німецької централї для опіки над молодіжию. Зїзд застановляв ся над питанем, які домагання слід поставити до уряду для опіки над молодіжию із становища публичного плеканя здоровля здоровля. Др Туґендрайх домагаєть ся, щоби уряд для опіки над молодіжаю злучив в собі всю опіку над молодіжию і щоби в управі того уряду брав участь лікар з основним суспільно-гигієнічним і діточо-лікарським образованем. Річию уряду для опіки над молодіжию було би притягнути до співпраці краєві заведеня для обезпеченя і каси хорих. Др Ґротан спротивив ся тому, щоби лучено разом плекане молодіжи в урядом для опіки над молодіжию. В великих містах треба — на його думку — поручити згаданим урядам тільки нові завданя або такі, які доси не розвязувано вдоволяючо. По менших містах і громадах можна передати урядово для опіки над молодіжию ціле плекане модіжи. До найпильнійших завдань належить управильнене висилки здорових і слабовитих дітий, порада тим, що опустили школу, догляд над всіми зарядженями, урядженє забавових площ і т. д.

— **Програму концерту** музичного Товариства імени Лисенка в дни 9-го мая сего року збогатить виступ нашої артистки й оперової співачки п. Олександри Парахоняківної, яка рівнож візьме участь в тім концерті.

— **Побіда народ. демократії при виборах до Ради Стану.** При виборах до польської Ради Стану, про які ми вже доносили побідили в переважаючій части самі народ.-демократи, отже елементи ворожі осередним державам

ОПОВІСТКИ.

Второк, дня 30-го цвітня 1918.

Нині: 30-го цвітня: греко-кат.: Симеона, римо-кат.: Катерини.

Завтра: 1-го мая: греко-кат.: Любомира римо-кат.: Филипа і Якова.

| Українські Робітники і Робітниці! В середу 1. мая о 10. годині передполуднем відбуде ся у Львові в салі „Народного Дому“ українське Народне віче з дневним порядком: Чого жадають робітники в день 1 мая. Товариші! Товаришки! Явіть ся всі!

Комітет.

| Загальні Збори тов. „Народна Гостинниця“ відбудуть ся завтра (ві второк) дня 30 цвітня с. р. о год. 4 пополудни и сали Товариства при ул. Костюшка ч. 1.

ВІДОЗВА

до Всч. ОО. Духовних, Шановних Громадянок та Громадян, Хвальних Товариство і Орґанізацій, парохіяльних Комітетів, церковних Брацтв і громадських Урядів, шкільної Молодіжи і Всеї української суспільности.

Для несеня матеріяльної і моральної помочи українському населеню Галичини, яке так тяжко потерпіло від світової війни, завязав ся Митрополичий Комітет Ратунковий під покровом всіх трьох галицьких греко-кат. Архієреїв.

До сповненя свого завданя Комітет потрібує помочи ширшого загалу і гроший. Кому лежить на серци поміч тим нещасливим, що їх війна зруйнувала, зволить приступити в члени льокального Комітету складкового і занятя ся збиранем жертв і складок на ціль Комітету.

Високе ц. к. Намісництво у Львові затвердило статут Комітету, а рішенем з дня 4. цвітня 1918 р. ч. 6540 През. дало дозвіл на збиране добровільних жертв і складок на його цілі по цілім нашім краю, **протягом цілого світлого тижня т. є. від 5. до 12. мая н. с. 1918 р.**

Льокальні складкові Комітети зволять з покликом на згадане розпорядженє повідомити свої ц. к. Староства про склад Комітету, а після укінченя збірки прислати виказ жертв до М. К. Р. у Львові, ул. Бляхарська ч. 9., а гроші на руки Краєвого Союза Кредитового, Ринок ч. 10. ч. вкл. кн. 11.000.

Поратувати тих нещасливих, які понесли великі жертви при обороні краю і держави, є нашим християнським, горожанським і народним обовязком. Наш український нарід мусить сам себе поратувати, а помочи треба скорої і щедрої, бо нужда велика, нарід гине від біди, голоду і холоду.

М. К. Р. має надію, що на його голос відкликне ся кождий, кого війна пощадила; у такій наглій потребі ні одна парохія, ні одна церков, ні одно брацтво, ні одна читальня, ні одно товариство, ні одна громада, ні одна вкінци Українка та ні один Українець не відкаже своєї щедрої помочи і щирого поперття. А слези радости і вдячна молитва сиріт, бездомних, голодних, неодітих, необутих і скитальців нехай стане за заплату.

Від Митрополичого Комітету Ратункового.

У Львові, дня 14. цвітня 1918 р.

Виконний Виділ М. К. Р.

Д-р Бопян Еп. вр. Гр. Микитюк,
провідник, за секретаря.

558 2—5

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

ОГОЛОШЕНЯ.

Загальні Збори

відпоручників кружків краєвого господ. Тов. „Сільський Господар“ підгаєцького повіта відбудуть ся дня 9. мая 1918 р. в год. 11 перед полуд. в поміщеню заси „Народний Дім“ в Підгайцях зі слідуючим дневним порядком:

1) Звіт з дотеперішної діяльности.
2) Звіт делегатів до рільничої Ради,
3) Доповнене Виділу,
4) Вибір делегатів на Збори Загальної Ради.
5) Внески і запити.

ЗА ВИДІЛ:

о. І. Навроцький, голова, К. Мостовий, секретар.

Підгайці д. 26. цвітня 1918 р.

ВИДАВНИЧЕ ТОВАРИСТВО

„УКРАЇНСЬКА КНИЖКА“.

...тін Крушельницький: „Рубають ліс“, повість у двох томах, ілюстрація на окладці Олени Кульчицької — 15 К.

Оларка Романова: „Пан та чабан“ казка, 17 ілюстрацій Олени Кульчицької — 1 К 80 с.

Гр. Квітка-Основяненко: „Перекотиполе“ оповідання, 14 ілюстр. Микити Вихора — 1 К.

А. Крушельницький: „Школа під російською окупацією“ — 1 К 30 с.

ДРУКУЄТЬ СЯ:

Андрій Чайковський: „Побратими“, історична повість з часів Сагайдачного.

Др. Ст. Балей: „Нарис психольогії“.

Др. І. Крипякевич: „Історія України“ (видання для дітий і шкільної молодіжи І. кл. середних шкіл).

Др. І. Раковський: „Зоольогія“ (для низших кляс середних шкіл).

Др. Ст. Рудницький: „Початкова ґеоґрафія (для І. кл. середних шкіл).

В ПРИГОТОВАННЮ:

Др. Ст. Балей: „Нарис льоґіки“.

Др. Ст. Рудницький: „Основи ґеоґрафії“ (в трех томах) і „Наука ґеоґрафії“ (в двох томах) для низших і вызших кляс середних шкіл.

Др І. Раковський: „Ботаніка“ для низш. кляс і „Ботаніка“ та „Зоольоґія“ для вызших кляс середних шкіл.

Др. В. Щурат: „Нариси з історії поезії. (1—5)

Коректора

приймe сейчас „Укр. Слово“.

Від нинішного дня адміністрація нашої часописі находить ся при улиці Сикстуській ч. 21.

Конкурс.

Отсим оголошуєть ся конкурс:

1) На стипендію імени Якова Головацького у висоті 250 К річно для ученика-ниці середних і висших шкіл, спорідненого-ої з родинами Головацьких і Бурачинських, а в недостачі такого-ої для иншого-ої визначного-ої в науці ученика-ниці української народности. Подана, удокументовані останним шкільним свідоцтвом, метрикою і евент. иншим доказом спорідненя, вносити треба до Виділу Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові, вул. Чарнецького ч. 26. найдальше до 15 мая сего року.

2) На зворотні одноразові стипендийні запомоги з фонду о. Бойчевського для студентів університету української народности. Термін до внесення подань, як висше.

Львів, дня 25. цвітня 1918.

Від Виділу Наукового Товариства імени Шевченка. 555 2—3

КОРЕСПОНДЕНТІВ

зі студіями, або практикою.

- Бухгальтера і панну -

до писаня на машині, по можности стенографку приймe зараз

„Спілка української кооперативи Галичини“ Львів, вул. Підвальє 7.

До зголошення треба долучить опис житя і відписи свідоцтв та внести подане по можности особисто. 509 3—?

З нинішним днем появила ся заходом Редакційного Комітету

„Антольоґія Стрілецької Творчости“

книга, в якій поміщені поезії і твори малярські та музичні У. С. С. Замовленя слати на адресу:

— ЛЕВ ГЕЦ, ВКШКІЛ У. С. С. II. курінь — Etappenpost 445.

Ціна одного примірника в гарній оправі, 114 картин, формат 24. 32 ст. 60 корон.

511 3—5 Комітет.

НОВА КНИЖКА:

„Техніка у світовій війні“.

Популярний опис ріжних воєнних знарядів сухопутніх та морських. Написав Юрій Левицький.

Богато світлин і рисунків.

В книжці говорить ся між иншими про динаміт, екразит, пушки, гавбиці, моздірі, кріси, панцирні потяги, кораблї, кружляки, дріджовти, підводний човен, бездротний телеґраф, турбіни, мотори, торпеди.

Ціна К 2·60., на порто звичайне треба 10 сот. на поручене 40 сот. Висилає лиш за готівку наперед присланy: Канцелярія Тов. „Просвіта“ Львів, Ринок ч. 10

Памятка з Береста!

фотографічні знимки з підписаня делегатів на мировім договорі в Берестю можна купити в обох українських книгарнях по 3 кор.

ПОЗІР! ВАЖНЕ!

Хто хоче без учителя навчити ся по німецьки, нехай замовить собі сейчас українсько-німецький

— САМОУЧОК —

(зі словарцем)

укладу О. СОЛТИСА (4-те побільшене видане). Ціна К 3. з почтовою оплатою К 3·50.— Висилка лише за готівку. Замовлення і гроші прошу присилати на адресу: А. Оквин, Львів ул. Кадецька ч. 4.

УВАГА: Сей Самоучок уложений після випробованого вже способу научаня! Важне і для учителів уділяючих початків німецької мови як також учеників і приготовляючих ся до вступних іспитів.

Краски для фарбованя одежі і матерій

звісної, найліпшої марки

„Текля“ (Tekla)

ві всіх красках; для відпродавців по К 30·— за 100 пачок franco за позліплатою, — при більшім відборі відповідний рабат. Замовлення на адресу заступника фірми:

С. Л. Шнайдер. Львів, Стрілецька пл. 2.

S. L. Schneider Lemberg Strzelecki platz 2.

493 8—10

2К Видавництво „Артистично Літературні Новини“ 2К

НОВЕЛЇ ЕДГАРА ПО

переклад з англійської мови І. Петрушевича

МОЇ ЛИСТИ

Поезії **Василя Щурата**. ЦІНА ПО 2 Кор.

2К **Замовляти в книгарні ім. Шевченка у Львові.** 2К

523 1?

Ліцитації коний.

Коні здібні до пільних і лісових робіт є до набутя в дорозі публичної ліцитації. Купуючі (гандлярі коний і їх посередники виключені) мусять бути заосмотрені в леґітимації видані через старостсво вагляднo команди районової.

Ліцитації відбудуть ся,

І) В шпиталях для коних:

Черляни коло Городка Ягайлон.	2.	мая	1918
Рясна „Kavalleriekaserne“ Глубока	3.	„	„
Ярослав „Annakaserne“	5.	„	„
Судова Вишня	8.	„	„
Максимовичі коло Самбора	9.	„	„

K. u. k. Inspezierender der Pferdeergänzung des Militärkommandos Przemyśl.

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

У Львові:		В краю і державі:	За границею:	
На рік	44·— К.	56·— К.	На Україні	56 карб.
„ півроку	22·— „	28·— „	В Німеччині	56 мар.
„ чвертьроку	12·— „	15·— „	В инших державах	84 фр.
„ місяць	4·— „	5·— „		

ЦІНА ОГОЛОШЕНЬ:

Стрічка двошпальтова або її місце 60 с.; в надісланім 1 К.; в оповістках 1·50 К.; в редакційній части перед або по новинках 3 К. Некрольоґія 2 К. Слова товстим друком подвійно. Оголошеня на суботу і неділю подвійно. Постійні оголошеня за осібною умовою.

Видає і відвічає за ред. Др Сидір Голубович. Друкарня Артура Гольдмана, Львів Сикстуська 19.

